

En Danmarkshistorie anno 2009 – 2010 (en af mange)

Han flygtede fra Irak for 4 år siden. Som yngst i familien gik han til hånd hjemme. Han skulle giftes efter aftale mellem forældrepar; men blev forelsket og fik et forhold til en anden pige. De var omkring 19 år.

Pigens bror opdagede forholdet og rapporterede hjem. Det endte med at broren dræbte sin søster og det blev en politisag, hvor familien angav Emilis som årsag til pigens død. Han gemte sig hele sommeren 2006.

Hans mor samlede penge til menneskesmugler og således havnede han i DK og videre ind på flygtningelejr, hvor han igen og igen fik afslag på sin asylansøgning. Et medlem af de gæve bedstemødre, som ikke opgiver kampen for et anstændigt DK, mødte ham i Brorsonkirken 3 år senere. Der gemte han sig, sammen med andre angste irakere, i panik over den tvangshjemsendelse de var blevet lovet. Hun fik hans historie, takket være en iraker der var sprogkyndig og kunne tolke. Emilis selv er analfabet. Kvinden blev grebet af hans historie. Hun gik ind i sagen med en advokat, fik dokumenterne fra myndighederne og troede at Emilis havde alle chancer for at blive på ubestemt tid. Historien han fortalte myndighederne holdt vand og hans papirer var i orden, det blev bekræftet af div. Undersøgelser. Han liv var truet i hjemlandet. Kvinden og advokaten fik udvisningen forsinket ved genansøgning. De havde nyt bevis i form af et brev der supplerede myndighedernes egne papirer fra Irak (som enhver ellers ville mene gav beviser nok på personlig forfølgelse). Brevet var fra en advokat i byen, som advarede Emilis fra at vise sig der, han ville blive taget af politiet, hvis ikke den dræbte pigens familie havde dræbt ham inden. Men sagen blev afvist med begrundelsen: brevet - forsynet med advokatens tlf.nr., stempel og underskrevet 'medlem af byrådet' - kunne være falsk, og at undersøge det var umuligt. Tolken havde talt i tlf. med advokaten i Irak, men myndighederne mente stadig at det nok var et fupnummer. Det forekommer kvinden og advokaten utroligt at flygtningenævnet, som ellers har forbindelser i Irak til at udtale sig troværdigt om asylansøgere, ikke havde mulighed for at undersøge dette.

Da Brorsonkirken blev stormet af det danske politi om natten, 13.aug. 2009, blev Emilis fotograferet i busvinduet. Han gjorde V-tegn til sine danske venner udenfor - for at berolige dem, fortæller han ved et senere forhør om politivold. Advokaten havde klaget til politiet fordi Emilis, lige efter at have sendt sin V-tegnshilsen (med sammenstrippede hænder) havde fået et voldsomt knippslag over det ene øre. Betjenten kunne man ikke identificeres til trods for at et vidne fremlagde et foto af ham og den grædende Emilis - - som 2 dage senere fik konstateret sprængt trommehinde.

Emilis var i fængsel til d.2. sep. da natten atter førte politi med sig og d. 19. ringer han til sin beskytterinde fra sit skjul i Nordirak, hans hjemegn. Han er desperat, har ingen mulighed for et normalt liv, er truet fra alle side og lider stadig af voldsomme smerter i øret. Kvinden fortæller at den danske læge havde været meget utilfreds med hjemsendelsen inden det var kureret.

(Emilis er et opfundet navn. Red. kender til hans rigtige navn.)

En Kvinde blandt Krigsherrer – (i Afghanistan's parlament)

Malalai Joya - afghansk kvindelig politiker, kendt i Vesten for sine burka-kamouflerede eskapader fra hjemlandet, for at vi andre kan få information om hvad det *virkelig* sker i Afghanistan - skrev 2008 en bog, nu oversat til dansk. Hun blev kendt 2003 som delegeret i FN's konference om Kabulforfatningen, da hun kaldte krigsherrerne forbrydere og krævede dem retsforfulgt. Hendes mikrofon blev slukket, lige som i Afghanistan's parlament, hvor hun 2007 blev bandlyst fordi hun sammenlignede institutionen med en zoologisk have.

Joyas barndom foregik mest i flygtningelejr i Pakistan, mens mujahedinere og Sovjet i Afghanistan bekrigede hinanden. Siden da herskede krig.

Malalai Joya kæmper for en bedre fremtid, trods attentatforsøg, trusler og censur. Hun afslører parlamentarikerens rolle som krigsherrer under 90-ernes borgerkrig og i det følgende Talebanstyre. Og hun beskylder Vesten for at misbruge terrorbegrebet for at tiltvinge sig magt over ressourcer i fattige lande. Hun tegner et billede af afghansk modstandsbevægelse, som de færreste i Vesten kender til, og hun anklager USA + medløbere for at bidrage til landets problemer ved at samarbejde med det aktuelle bundkorrupte styre.

Bogen er letlæst, giver få dybtborende analyser men et billede af afghanernes egen mening og reelle forhold.

Fra anm. i Soc. Arbejderavis, 30/4, 'Min Lykkes Fjender'. Forlag Verves.

NB: Lad os ikke glemme Vestens rolle. Danmarks nuværende statsminister brillede jo i sin ungdom på berømt foto, hvor han i islamisk mundering og maskinpistol på skulderen stolt overrækker en pose penge til en patrulje mujahedinere.

Rager de baltiske lande os? Tema i tidsskriftet NOTAT. Skandinaverne har invaderet Baltikum. Vores banker gav brændstof til et forbrugerboom, som balterne betaler dyrt. *Morten Hansen*, økonomiprofessor i Riga: "Der var få bankinitiativ i de baltiske lande inden optagelsen i EU, men bagefter gik det stærkt. Udenlandske banker fremmede spekulationen og de skandinaviske var blandt de mest aggressive".

Også på landet plages balterne - - af vores grise. Lokalbefolkningen i Letland og Litauen klager over miljøbelastning og lugtgener. I Letland er der flest danske farme, ca. 30. *Andris Gobins*, lettisk kommentator, beskriver de danske svinebønder som forurener, ødelægger vejene, har hovedsagelig danske ansatte, opkøber det bedste land - ofte fra lettiske familier på fallit-tens rand, og slet ikke køber lokale produkter og spørger: "Hvor er fordelene for letterne?"

Hvor flygter de mange fattige baltere hen? Der er ikke så meget plads i DK, de fleste tager til England og Irland. *Charles Woolfson*, ekspert i vandrende arbejdskraft og professor ved Linköping Universitet, er rystet over krisen i de baltiske lande - hårde nedskæringer overalt, ca.30% i det offentlige og op til 50% lønnedgang - og siger at den voldsomme emigration er dårlige nyheder for både nye og gamle EU-lande. Man kan spørge: **Rager vi de Baltiske lande?**

NOTAT, maj 2010 www.magasinetroest.dk